ROZHODNUTIE KOMISIE (EÚ) 2024/2033

z 21. septembra 2023

o opatrení SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN), ktoré Taliansko poskytlo v prospech banky Banca Tercas

[oznámené pod číslom C(2024) 6281]

(Iba talianske znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 108 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami ([1]), a so zreteľom na ich pripomienky,

keďže:

1. POSTUP

1. Komisia sa z tlače a webových sídiel banky Tercas-Cassa di Risparmio della Provincia di Teramo S.p.A. (ďalej len „Tercas“) a talianskeho systému ochrany vkladov, t. j. Medzibankového fondu ochrany vkladov (*Fondo Interbancario di Tutela dei Depositi*) (ďalej len „FITD“), dozvedela, že fond FITD zasiahol v prospech tejto banky (ďalej len „podporný zásah fondu FITD“).

2. Komisia požiadala Taliansko o informácie 8. augusta a 10. októbra 2014. Taliansko na túto žiadosť odpovedalo 16. septembra a 14. novembra 2014.

3. Listom z 27. februára 2015 Komisia (ďalej len „rozhodnutie o začatí konania“) oznámila Taliansku svoje rozhodnutie o začatí konania stanoveného v článku 108 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) v súvislosti s dotknutými opatreniami.

4. Rozhodnutie o začatí konania bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* ([2]). Komisia vyzvala zainteresované strany, aby k dotknutým opatreniam predložili pripomienky.

5. Komisii boli 2. apríla 2015 doručené pripomienky Talianska.

6. Komisia 22. mája 2015 dostala pripomienky od dvoch zainteresovaných strán, konkrétne Tercas a Banca Popolare di Bari S.C.p.A. (ďalej len „BPB“).

7. V ten istý deň boli Komisii doručené pripomienky Národnej banky Talianska (ďalej len „BOI“) a fondu FITD.

8. Komisia 9. júna 2015 postúpila pripomienky uvedené v odôvodneniach 6 a 7 Taliansku, ktorému poskytla možnosť vyjadriť sa k nim. Taliansko informovalo Komisiu, že nemá žiadne poznámky k predloženým pripomienkam.

9. V dňoch 13. augusta a 17. septembra 2015 sa konali dve zasadnutia Komisie s talianskymi orgánmi a zainteresovanými stranami. Na týchto zasadnutiach Taliansko rozvinulo argumenty uvedené vo svojej predchádzajúcej úradnej komunikácii.

([1]) Ú. v. EÚ C 136, 24.4.2015, s. 17.
([2]) Pozri poznámku pod čiarou č. 1.

10. Rozhodnutím Komisie (EÚ) 2016/1208 ([3]) Komisia dospela k záveru, že opatrenia prijaté fondom FITD v prospech banky Tercas predstavujú štátnu pomoc, ktorá je nezlučiteľná s vnútorným trhom, a nariadila vrátenie tejto pomoci.

11. Taliansko, BPB a fond FITD s podporou BOI 4. marca, 29. apríla a 1. mája 2016 podali na Všeobecný súd žalobu o neplatnosť rozhodnutia (EÚ) 2016/1208.

12. Všeobecný súd rozsudkom z 19. marca 2019 v spojených veciach T-98/16, T-196/16 a T-198/16 ([4]) zrušil rozhodnutie Všeobecného súdu (EÚ) 2016/1208.

13. Ďalšie výmeny medzi Komisiou a Talianskom sa uskutočnili 20. decembra 2019, 30. januára 2020 a 19. februára 2020.

14. Súdny dvor rozsudkom z 2. marca 2021 vo veci C-425/19 P ([5]) zamietol odvolanie podané Komisiou proti rozsudku v spojených veciach T-98/16, T-196/16 a T-198/16.

2. **SÚVISLOSTI A OPIS OPATRENÍ**

2.1. **Tercas**

15. Tercas bola holdingová spoločnosť bankovej skupiny, ktorá pôsobí najmä v regióne Abruzzo. Na konci roka 2011 bola hlavným akcionárom holdingovej spoločnosti spoločnosť Fondazione Tercas, ktorá v tom čase vlastnila 65 % podiel na holdingovej spoločnosti.

16. Na konci roka 2011 skupina zahŕňala holdingovú spoločnosť a banku Banca Caripe S.p.A. (ďalej len „Caripe“), regionálnu banku pôsobiacu najmä v regióne Abruzzo, ktorú Tercas nadobudla koncom roka 2010 (s podielom 90 %) a ktorá bola začlenená do konsolidovanej účtovnej závierky banky Tercas.

17. Na konci roka 2011 mala Tercas celkové aktíva vo výške 5,3 miliardy EUR, 4,5 miliardy EUR čistých úverov klientom, 2,7 miliardy EUR vkladov klientov, 165 pobočiek a 1 225 zamestnancov.

18. Po vykonaní inšpekcie v skupine Tercas 17. apríla 2012 ([6]) navrhla BOI talianskemu ministerstvu hospodárstva a financií, aby na banku Tercas bola uvalená nútená správa podľa článku 70 talianskeho zákona o bankách ([7]) (*Testo Unico Bancario*, ďalej len „TUB“).

19. Talianske ministerstvo hospodárstva a financií 30. apríla 2012 vydalo rozhodnutie, aby bola na banku Tercas uvalená nútená správa ([8]). BOI vymenovala osobitného komisára s cieľom prešetriť situáciu, napraviť nezrovnalosti a podporiť užitočné riešenia v záujme vkladateľov. Osobitný komisár nastúpil do svojej funkcie 4. mája 2012.

20. Osobitný komisár banky Tercas posúdil rôzne možnosti s cieľom nájsť riešenie ťažkostí uvedenej banky. Spočiatku zvažoval dve možnosti rekapitalizácie banky Tercas, buď prostredníctvom zásahu spoločnosti Fondazione Tercas (hlavného akcionára banky Tercas), alebo spoločnosti Credito Valtellinese (akcionára s podielom 7,8 %), ale tieto možnosti neskôr zamietol.

([3]) Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/1208 z 23. decembra 2015 o štátnej pomoci, ktorú Taliansko poskytlo banke Banca Tercas SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN) (Ú. v. EÚ L 203, 28.7.2016, s. 1).

([4]) Rozsudok z 19. marca 2019, Taliansko a i./Komisia, T-98/16, T-196/16 a T-198/16, ECLI: EU:T:2019:167.

([5]) Rozsudok z 2. marca 2021, Komisia/Taliansko a i., C-425/19 P, ECLI: EU:C:2021:154.

([6]) V období od 5. decembra 2011 do 23. marca 2012 BOI vykonala inšpekciu v skupine Tercas. Počas inšpekcie BOI zistila početné nezrovnalosti a rozsiahle problémy týkajúce sa: i) správy a riadenia banky; ii) funkcie interného auditu; iii) úverového procesu; iv) poskytovania informácií riadiacim orgánom a dozornému orgánu.

([7]) *Decreto legislativo 1° settembre 1993, n. 385 – "Testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia" (Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana, Serie generale n. 230, 30.9.1993 – Supplemento ordinario n. 92).* Odkazy na TUB sa chápu ako odkazy na verziu platnú v čase podporného zásahu fondu FITD.

([8]) Vzhľadom na závažné administratívne nezrovnalosti a závažné porušenie právnych predpisov.

21. V októbri 2013 so súhlasom BOI osobitný komisár banky Tercas kontaktoval BPB, ktorá prejavila záujem vložiť kapitál do banky Tercas pod podmienkou, že aktíva bánk Tercas a Caripe budú podrobené hĺbkovej analýze a že fond FITD úplne pokryje záporné vlastné imanie banky Tercas.

22. Na základe článku 29 stanov fondu FITD ([9]) osobitný komisár banky Tercas 25. októbra 2013 predložil fondu FITD žiadosť o podporný zásah až do výšky 280 miliónov EUR, ktorý spočíval v rekapitalizácii na pokrytie záporného vlastného imania banky Tercas k 30. septembru 2013 a v záväzku fondu FITD k nákupu aktív so zníženou hodnotou.

23. Výkonný výbor fondu FITD na svojom zasadnutí 28. októbra 2013 rozhodol o poskytnutí podpory banke Tercas v súlade s článkom 96b ods. 1 písm. d) TUB v maximálnej výške 280 miliónov EUR. Tento zásah ratifikovala rada FITD 29. októbra 2013.

24. Fond FITD 30. októbra 2013 požiadal BOI o povolenie vykonať tento podporný zásah. BOI udelila povolenie fondu FITD 4. novembra 2013. FITD však nakoniec tento podporný zásah nevykonal.

25. Hĺbková analýza aktív bánk Tercas a Caripe sa 18. marca 2014 skončila nezhodou medzi expertmi fondu FITD a expertmi bankovej skupiny ovládanej holdingovou spoločnosťou BPB. Spor vyriešil rozhodca vybraný na návrh BOI. Hĺbkovou analýzou sa zistilo ďalšie zníženie hodnoty aktív.

26. Fond FITD 1. júla 2014 predložil BOI druhú žiadosť o povolenie poskytnúť banke Tercas podporný zásah za upravených podmienok.

27. BOI tento podporný zásah povolila 7. júla 2014 za upravených podmienok ([10]).

28. Osobitnému komisárovi banky Tercas BOI udelila súhlas, aby na 27. júla 2014 zvolal mimoriadne valné zhromaždenie akcionárov s cieľom rozhodnúť o opatreniach na krytie strát, ktoré vznikli počas nútenej správy a o súčasnom navýšení kapitálu vo výške 230 miliónov EUR vyhradenom pre banku BPB.

29. Straty banky Tercas v období od 1. januára 2012 do 31. marca 2014 predstavovali 603 miliónov EUR. Po úplnom odpise zostatkovej kapitálovej pozície vo výške 337 miliónov EUR bolo teda vlastné imanie banky Tercas k 31. marcu 2014 záporné a predstavovalo -266 miliónov EUR.

30. Valné zhromaždenie akcionárov banky Tercas 27. júla 2014 rozhodlo ([11]):

    a) čiastočne pokryť straty okrem iného znížením kapitálu na nulu prostredníctvom stiahnutia všetkých kmeňových akcií v obehu,

    b) zvýšiť kapitál do výšky 230 miliónov EUR vydaním nových kmeňových akcií poskytnutých výhradne pre banku BPB. Toto navýšenie kapitálu sa uskutočnilo 27. júla 2014, pričom sa čiastočne započítal úver vo výške 480 miliónov EUR od banky BPB banke Tercas (čo zodpovedá úveru, ktorý BPB poskytla 5. novembra 2013).

31. V septembri 2014 banka Tercas rekapitalizovala svoju dcérsku spoločnosť Caripe kapitálovou injekciou vo výške 75 miliónov EUR.

32. Nútená správa banky Tercas bola zrušená 1. októbra 2014 a banka BPB vymenovala nové vedenie.

33. Na konci obdobia nútenej správy 30. septembra 2014 mala banka Tercas spolu aktíva vo výške 2 994 miliónov EUR, klientske vklady vo výške 2 198 miliónov EUR, čisté bonitné úvery vo výške 1 766 miliónov EUR, opravné položky z nesplácaných úverov vo výške 716 miliónov EUR a celkový kapitál Tier 1 vo výške 182 miliónov EUR.

([9]) Odkazy na stanovy fondu FITD sa chápu ako odkazy na verziu platnú v čase podporného zásahu fondu FITD.
([10]) Pozri odôvodnenie 43.
([11]) Zápisnica valného zhromaždenia, reg. č. 125.149, zb. 28.024 z 29. júla 2014, notár Dr. Vincenzo Galeota.

34. V marci 2015 podpísala banka BPB nové navýšenie kapitálu banky Tercas vo výške 135,4 milióna EUR (z toho 40,4 milióna EUR pre dcérsku spoločnosť Caripe) s cieľom riešiť ďalšie straty, ktoré vznikli vo 4. štvrťroku 2014, pokryť náklady na reštrukturalizáciu v rokoch 2015 a 2016 a zlepšiť kapitálové podiely banky Tercas.

2.2. **BPB**

35. Banka BPB bola holdingová spoločnosť bankovej skupiny, ktorá pôsobí najmä na juhu Talianska. Ku koncu roka 2013 mala BPB celkové aktíva vo výške 10,3 miliardy EUR, klientské úvery vo výške 6,9 miliardy EUR, klientské vklady vo výške 6,6 miliardy EUR, 247 pobočiek a 2 206 zamestnancov, podiel kapitálu Tier 1 na úrovni 8,1 % a celkový podiel kapitálu na úrovni 11 %.

36. V decembri 2014 banka BPB zvýšila svoj kapitál o 500 miliónov EUR vrátane emisie nových akcií až do výšky 300 miliónov EUR a emisie podriadeného úveru Tier 2 až do výšky 200 miliónov EUR. Navýšenie kapitálu slúžilo na zvýšenie podielov kapitálu spoločnosti BPB, na ktoré malo nadobudnutie banky Tercas nepriaznivý vplyv.

2.3. **Rámec talianskeho systému ochrany vkladov a fond FITD**

37. Podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 94/19/ES ([12]) platnej v čase podporného zásahu fondu FITD úverová inštitúcia nemôže prijímať vklady, pokiaľ nie je členom oficiálne uznaného systému ochrany vkladov ([13]). Podľa článku 96 ods. 1 TUB: *„Talianske banky sú členmi jedného zo systémov ochrany vkladov ustanovených a uznaných v Taliansku. Družstevné úverové banky (banche di credito cooperativo) musia byť členmi systému ochrany vkladov zriadeného v ich oblasti.“* ([14])

38. V čase podporného zásahu fondu FITD boli v Taliansku zriadené dva systémy ochrany vkladov:

a) fond FITD, povinné konzorcium zriadené podľa súkromného práva, jediný zriadený a uznaný taliansky systém ochrany vkladov, ktorého členstvo bolo otvorené bankám, ktoré neboli družstevnými úverovými bankami; Podľa článku 2 stanov FITD, ktoré schválila BOI: *„Členmi fondu sú talianske banky okrem družstevných úverových bánk“*;

b) Fondo di Garanzia dei Depositanti del Credito Cooperativo, systém ochrany vkladov zriadený zákonom, ktorého členstvo bolo otvorené a povinné len pre družstevné úverové banky.

39. Podľa článku 96a TUB a článku 29 stanov FITD mohol FITD za určitých podmienok vykonávať podporné zásahy v prospech členov, ktorí podliehali nútenej správe.

40. Tieto zásahy boli financované *ex post* z príspevkov členských bánk. Suma jednotlivých príspevkov bola určená v súlade s príslušnými štatutárnymi ustanoveniami ([15]) v pomere k sume krytých vkladov každej banky. Príspevky sa nezaznamenávali priamo v súvahe fondu FITD, ale v samostatných účtoch pre každý zásah, ktorého sa týkali.

([12]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 94/19/ES z 30. mája 1994 o systémoch ochrany vkladov (Ú. v. ES L 135, 31.5.1994, s. 5).
([13]) Článok 3 ods. 1 smernice 94/19/ES.
([14]) „Le banche italiane aderiscono a uno dei sistemi di garanzia dei depositanti istituiti e riconosciuti in Italia. Le banche di credito cooperativo aderiscono al sistema di garanzia dei depositanti costituito nel loro ambito.“
([15]) Článok 25 stanov FITD a články 9 až 14 prílohy k stanovám FITD.

41. Rozhodnutia o vykonaní podporných zásahov prijímali dva riadiace orgány fondu FITD:

a) Rada ([16]), ktorá rozhodovala absolútnou väčšinou členov prítomných na zasadnutí, na ktorom sa prijímalo rozhodnutie. Predsedu rady volili jej členovia. Bežní členovia rady boli volení v pomere k výške krytých vkladov v jednotlivých bankách, v dôsledku čoho boli zvýhodnení väčší prispievatelia, ale čím bolo zároveň zabezpečené aj zastúpenie menších bánk ([17]). Bežní členovia rady – v danom čase ich bolo 23 – boli väčšinou zástupcami najväčších členských bánk ([18]), pričom banky UniCredit, Intesa Sanpaolo a Monte dei Paschi di Siena mali po dvoch zástupcoch. Členom rady bol aj predseda Asociácie talianskych bankách (ABI).

b) Výkonný výbor ([19]), ktorý rozhodoval väčšinou členov prítomných na zasadnutí, na ktorom sa prijímalo rozhodnutie. Tvoril ho predseda rady, podpredseda rady, ktorý bol zároveň podpredsedom výkonného výboru, a ďalších šiesti členovia rady.

42. Výkonný výbor mal právomoc rozhodovať o podporných zásahoch vo forme financovania a záruk ([20]), zatiaľ čo o nadobúdaní majetkového podielu a ďalšej technickej podpore rozhodovala rada na základe návrhu výkonného výboru ([21]).

2.4. **Prešetrované opatrenia**

43. Podporný zásah fondu FITD, ktorý 7. júla 2014 schválila BOI, spočíval v týchto opatreniach (ďalej len „opatrenia fondu FITD“):

a) *Opatrenie 1*: 265 miliónov EUR vo forme nenávratného príspevku na krytie kapitálového deficitu banky Tercas.

b) *Opatrenie 2*: 35 miliónov EUR ako záruka (až tri roky) na krytie úverového rizika spojeného s niektorými expozíciami banky Tercas. Expozície (dva jednorazovo splatné úvery so splatnosťou 31. marca 2015) dlžníci v plnej výške uhradili k dátumu splatnosti a záruka uplynula bez toho, aby sa uplatnila.

c) *Opatrenie 3*: až 30 miliónov EUR ako záruka na krytie dodatočných nákladov vyplývajúcich z daňových platieb na opatrenie 1. Tieto daňové platby by boli potrebné v prípade, že by opatrenie 1 nebolo oslobodené od dane podľa talianskych právnych predpisov. Toto osobitné oslobodenie intervenčných opatrení fondu FITD od dane podľa príslušných talianskych predpisov by podliehalo schváleniu Európskou komisiou ([22]). FITD vyplatil banke Tercas celú sumu 30 miliónov EUR v čase, keď Komisia o tomto oslobodení ešte nerozhodla.

2.5. **Rozhodnutie (EÚ) 2016/1208**

44. V rozhodnutí (EÚ) 2016/1208 Komisia dospela k záveru, že opatrenia fondu FITD predstavovali neoprávnenú štátnu pomoc pre banku Tercas a nariadila bezodkladné a účinné vymáhanie tejto pomoci.

([16]) Články 3 až 15 stanov FITD.
([17]) Článok 12 ods. 3 stanov FITD.
([18]) Článok 13 ods. 10 stanov FITD. V tom čase boli Unicredit, Intesa Sanpaolo a Monte dei Paschi di Siena zastúpené po dvoch členoch. Každú z bánk Credem, Credito Valtellinese, BNL, Deutsche Bank, Cariparma, Veneto Banca, CheBanca, BPM, Banco Desio e della Brianza, UBI, Banca di Credito Popolare Torre del Greco, Cassa di Risparmio di Rimini, Banca Popolare Pugliese, Unipol Banca, Banco popolare, Banca Popolare dell'Emilia Romagna a Banca del Piemonte zastupoval jeden člen.
([19]) Pozri články 16, 17 a 18 stanov FITD.
([20]) Článok 17 ods. 1 písm. a) stanov FITD.
([21]) Článok 14 ods. 1 písm. e) stanov FITD.
([22]) Podľa článku 1 ods. 627 zákona *Legge 7 dicembre 2013, n. 147 – Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (Legge di stabilità 2014*) (zákon 147/2013): „*Ai fini del riassetto economico e finanziario dei soggetti in amministrazione straordinaria, gli interventi di sostegno disposti dal Fondo interbancario di tutela dei depositi non concorrono alla formazione del reddito dei medesimi soggetti.*“ Podľa článku 1 ods. 628 zákona 147/2013: „*L'efficacia delle disposizioni del comma 627 è subordinata all'autorizzazione della Commissione europea.*“

45. Najmä pri posudzovaní pripísateľnosti opatrení fondu FITD Taliansku v rozhodnutí (EÚ) 2016/1208 Komisia pripomenula, že Súdny dvor vo svojom rozsudku vo veci Stardust Marine objasnil ([23]), že pripísateľnosť opatrenia pomoci štátu, ak toto opatrenie prijal *prima facie* nezávislý orgán, ktorý sám osebe nie je súčasťou štátnej organizácie, možno odvodiť na základe súboru ukazovateľov vyplývajúcich z okolností prípadu. Príkladom takéhoto ukazovateľa je skutočnosť, že daný orgán nemôže prijať napadnuté rozhodnutie bez toho, aby pred prijatím rozhodnutia údajne zahŕňajúceho štátnu pomoc zohľadnil požiadavky alebo usmernenia orgánov verejnej moci. Záver, že opatrenie pomoci prijaté verejným podnikom je pripísateľné štátu, možno za určitých okolností vyvodiť aj na základe iných ukazovateľov [odôvodnenia 115 a 116 rozhodnutia (EÚ) 2016/1208].

46. Na základe toho sa Komisia domnievala, že z nasledujúcich prvkov posudzovaných ako celok okrem iného možno vyvodiť záver, že opatrenia fondu FITD sú pripísateľné Taliansku:

a) Fond FITD bol zákonom poverený verejným mandátom, konkrétne ochranou úspor a vkladateľov, ktorá sa realizovala rôznymi formami zásahov. Ustanovenia TUB, ktoré fondu FITD umožnili použiť zdroje získané od členských bánk na rôzne typy podporných zásahov, ako je posudzovaný prípad, sa mali vykladať ako vyjadrenie tohto verejného mandátu [odôvodnenia 117 až 121 rozhodnutia (EÚ) 2016/1208].

Hoci FITD bol súkromnoprávnym konzorciom, samotnú skutočnosť, že bol zriadený ako orgán všeobecného práva, nemožno považovať za dostatočnú na vylúčenie toho, že opatrenie prijaté orgánom tohto typu je pripísateľné štátu. Autonómia, ktorú podnik vo všeobecnosti má, nevylučuje v praxi zapojenie štátu [odôvodnenie 122 rozhodnutia (EÚ) 2016/1208].

Vnútroštátne právne predpisy a právne predpisy Únie v každom prípade zverovali BOI právomoci a prostriedky na zabezpečenie toho, aby všetky zásahy fondu FITD pri pôsobení ako systém ochrany vkladov v zmysle TUB spĺňali tento verejný mandát a prispievali k ochrane vkladateľov. BOI preto musela schváliť každý takýto zásah fondu FITD z hľadiska jeho podstaty, pričom posudzovala jeho súlad s verejným mandátom v zmysle TUB [odôvodnenia 123 a 124 rozhodnutia (EÚ) 2016/1208].

b) BOI mala v zmysle TUB nad fondom FITD široké právomoci a talianske orgány verejnej moci disponovali rôznymi právomocami, pokiaľ ide o prijímanie opatrení, akými sú skúmané opatrenia, čo sa mohlo uskutočniť len v prípade bánk podliehajúcich nútenej správe. Mali právomoc iniciovať tieto opatrenia na základe žiadosti osobitného komisára (verejného činiteľa menovaného BOI, ktorý podlieha jej dohľadu) a ovplyvňovať ich vzhľadom na právomoc BOI tieto opatrenia vecne schvaľovať a vzhľadom na prítomnosť orgánov verejnej moci na všetkých príslušných rozhodovacích zasadnutiach, kde mali možnosť vyjadriť svoje pochybnosti [odôvodnenia 127 až 130 rozhodnutia (EÚ) 2016/1208].

c) Talianske orgány verejnej moci uplatnili právomoci, ktorými disponovali v súvislosti s prijímaním predmetných opatrení. Z príslušných dokumentov predložených Talianskom vyplýva, že BOI schválila opatrenia fondu FITD so zreteľom na záujmy vkladateľov a klientov v zmysle príslušných ustanovení TUB, a teda v súlade s osobitnými vnútroštátnymi verejnopolitickými ustanoveniami. Rokovania osobitného komisára banky Tercas a BPB sa uskutočnili „*v spolupráci s BOI*“. BOI ďalej vyzvala fond FITD, aby dosiahol vyváženú dohodu s BPB [odôvodnenie 131 rozhodnutia (EÚ) 2016/1208].

Na základe týchto prvkov, ako aj prvkov uvedených v písmenách a) a b), Komisia uviedla, že ciele a účel predmetného zásahu boli striktne predpísané verejným mandátom fondu FITD v zmysle TUB a v podstate podliehali kontrole orgánov verejnej moci [odôvodnenie 132 rozhodnutia (EÚ) 2016/1208].

([23]) Rozsudok zo 16. mája 2002, Francúzsko/Komisia, C-482/99, ECLI: EU:C:2002:294.

47. Komisia na tomto základe dospela k záveru, že vzhľadom na obsah, rozsah a účel opatrení je na základe uvedených prvkov preukázateľne nepravdepodobné, že by verejné orgány neboli zapojené do procesu ich prijímania, a že existujú dostatočné ukazovatele na preukázanie toho, že tieto opatrenia boli pripísateľné štátu a financované zo štátnych zdrojov. Hoci by v zásade bolo možné, že niektoré z uvedených prvkov by pri jednotlivom posudzovaní samy osebe nestačili na vyvodenie záveru, že opatrenia sú pripísateľné štátu, posudzovanie tohto súboru ukazovateľov ako celku preukázalo, že opatrenia sú pripísateľné Taliansku [odôvodnenia 143, 144 a 145 rozhodnutia (EÚ) 2016/1208].

2.6. **Súhrn príslušných súdnych konaní**

2.6.1. *Zrušenie rozhodnutia (EÚ) 2016/1208 Všeobecným súdom: rozsudok v spojených veciach T-98/16, T-196/16 a T-198/16*

48. Všeobecný súd rozsudkom v spojených veciach T-98/16, T-196/16 a T-198/16 zrušil rozhodnutie (EÚ) 2016/1208 na základe toho, že prvá z podmienok vyžadovaných na to, aby bola pomoc kvalifikovaná ako „štátna pomoc“ na účely článku 107 ods. 1 ZFEÚ, teda aby bola poskytnutá štátom alebo zo štátnych prostriedkov, nebola splnená.

49. Pokiaľ ide konkrétne o pripísateľnosť opatrení fondu FITD Taliansku, Všeobecný súd na základe analýzy dôkazov použitých Komisiou konštatoval, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala zapojenie talianskych orgánov verejnej moci na prijatí týchto opatrení ani ich pripísateľnosť štátu v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ ([24]).

50. Všeobecný súd posudzoval najmä rozsah verejného mandátu udeleného fondu FITD a jeho autonómiu pri prijímaní opatrení.

51. Všeobecný súd konštatoval, že opatrenia fondu FITD boli zamerané predovšetkým na sledovanie súkromných záujmov členských bánk fondu FITD a že hoci sa tieto súkromné záujmy mohli zhodovať s verejným záujmom, samo osebe to neindikuje, či orgány verejnej moci do prijatia dotknutého opatrenia prípadne zasiahli ([25]). Všeobecný súd ďalej uviedol, že na rozdiel od toho, čo sa Komisia domnievala v rozhodnutí (EÚ) 2016/1208, opatreniami fondu FITD sa nevykonával žiadny verejný mandát zverený talianskou právnou úpravou. Verejný mandát zverený fondu FITD spočíval výlučne v tom, že sa z neho ako zo systému ochrany vkladov poskytnú vkladateľom náhrady v prípade, že je voči členskej banke FITD vedené správne konanie o nútenej likvidácii ([26]).

52. Všeobecný súd okrem toho uviedol, že neexistuje žiadny prvok súvisiaci s formou organizácie fondu FITD, ktorý by ho spájal s talianskymi orgánmi verejnej moci a že Komisia nepreukázala účasť talianskych orgánov verejnej moci na prijatí predmetných opatrení ([27]).

53. V tejto súvislosti Všeobecný súd najskôr rozhodol, že schválenie opatrení fondu FITD v prospech banky Tercas zo strany BOI nepredstavuje ukazovateľ umožňujúci pripísať predmetné opatrenie Taliansku, keďže v tejto súvislosti štát iba monitoroval súlad týchto opatrení s regulačným rámcom na účely prudenciálneho dohľadu ([28]). V druhom rade sa Všeobecný súd domnieval, že prítomnosť zástupcov BOI na zasadnutiach riadiacich orgánov fondu FITD nepredstavuje dostatočný dôkaz o tom, že predmetné opatrenia sú pripísateľné štátu, keďže títo zástupcovia plnili len úlohu obyčajných pozorovateľov, pričom nemali hlasovacie právo ani právo poradného hlasu ([29]). Po tretie Všeobecný súd rozhodol, že Komisia nepredložila dôkazy, ktoré by preukazovali, že BOI rozhodujúcim spôsobom ovplyvnila rokovania, ktoré sa uskutočnili medzi fondom FITD na jednej strane a spoločnosťou BPB a osobitným komisárom na druhej strane, a že BOI využila svoje kontakty s fondom FITD, aby rozhodujúcim spôsobom ovplyvnila obsah prerokúvaných opatrení. Všeobecný súd konštatoval, že tieto kontakty len umožnili BOI mať prehľad o napredovaní z pozície príslušného dozorného orgánu a nemali vplyv na rozhodnutie fondu FITD prijať opatrenia v prospech banky Tercas ([30]). Všeobecný súd napokon rozhodol, že úloha osobitného komisára v tomto

([24]) Rozsudok v spojených veciach T-98/16, T-196/16 a T-198/16, bod 132.
([25]) Tamže, body 96 až 99.
([26]) Tamže, body 100 až 106.
([27]) Tamže, body 113 a 132.
([28]) Tamže, body 115 až 120.
([29]) Tamže, body 121 až 124.
([30]) Tamže, body 125, 126 a 127.

procese nemohla spochybniť autonómiu fondu FITD pri rozhodovaní o zásahu. Predložené dôkazy okrem toho nepreukázali, že žiadosť osobitného komisára o zásah fondu FITD bola dôsledkom pokynov BOI ([31]).

54. Vzhľadom na uvedené skutočnosti Všeobecný súd konštatoval, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala účasť talianskych orgánov verejnej moci na prijatí opatrení fondom FITD a v dôsledku toho ani pripísateľnosť týchto opatrení štátu v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

55. Komisia sa proti rozsudku v spojených veciach T-98/16, T-196/16 a T-198/16, ktorým bolo zrušené rozhodnutie (EÚ) 2016/1208, odvolala.

2.6.2. *Rozhodnutie Súdneho dvora, ktorým sa zamietlo odvolanie Komisie*

56. Súdny dvor rozsudkom vo veci C-425/19 P zamietol odvolanie podané Komisiou proti rozsudku v spojených veciach T-98/16, T-196/16 a T-198/16.

57. Pokiaľ ide konkrétne o pripísateľnosť opatrení fondu FITD Taliansku, Súdny dvor uviedol, že Všeobecný súd nerozhodol nesprávne, keď zastával názor, že dôkazy, ktoré Komisia predložila na preukázanie vplyvu talianskych orgánov verejnej moci na fond FITD, neumožňovali pripísanie predmetných opatrení Taliansku.

58. Súdny dvor rozhodol, že Všeobecný súd neuložil Komisii, aby v súvislosti s pripísateľnosťou predmetného opatrenia štátu poskytla dôkazy na vyššej úrovni len preto, že fond FITD je súkromnoprávnym subjektom, ale vyvodil primerané závery z objektívnych rozdielov medzi situáciou, v ktorej je subjekt poskytujúci pomoc verejným podnikom, a situáciou, keď je tento subjekt súkromnoprávnym subjektom. Súdny dvor v tejto súvislosti objasnil, že primerané dôkazy spôsobilé preukázať pripísateľnosť opatrenia vyplývajú z okolností prerokúvanej veci a z kontextu, v ktorom bolo toto opatrenie prijaté, pričom neexistencia kapitálového prepojenia medzi dotknutým subjektom a štátom je v tejto súvislosti relevantná ([32]).

59. Súdny dvor okrem toho zdôraznil, že jeho judikatúru týkajúcu sa pojmu „subjekt štátu“, ktorá bola vyvinutá s cieľom umožniť jednotlivcom odvolávať sa na bezpodmienečné a dostatočne presné ustanovenia netransponovanej alebo nesprávne transponovanej smernice voči organizáciám alebo subjektom, ktoré podliehajú autorite alebo kontrole štátu, nemožno uplatniť na otázku pripísateľnosti opatrení pomoci štátu na účely článku 107 ods. 1 ZFEÚ ([33]).

60. Súdny dvor okrem toho skonštatoval, že Všeobecný súd neopomenul vykonať celkovú analýzu dôkazov predložených Komisiou. Všeobecný súd práve na základe analýzy všetkých dôkazov použitých Komisiou v ich vlastnom kontexte, konštatoval, že táto inštitúcia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď považovala za preukázané, že talianske orgány pri vymedzení zásahu FITD v prospech banky Tercas uplatnili značnú verejnú kontrolu ([34]).

3. **RELEVANTNÉ PRIPOMIENKY ZAINTERESOVANÝCH STRÁN**

61. V nadväznosti na prijatie rozhodnutia o začatí konania predložili zainteresované strany pripomienky. V tomto oddiele sú zhrnuté len pripomienky týkajúce sa posúdenia pripísateľnosti predmetných opatrení štátu, a preto neodzrkadľuje všetky prijaté pripomienky.

([31]) Tamže, body 128 až 131.
([32]) Rozsudok vo veci C-425/19 P, body 69 – 73.
([33]) Tamže, bod 77.
([34]) Tamže, body 80 až 85.

3.1. **Pripomienky Talianska**

62. Pokiaľ ide o pripísateľnosť opatrení fondu FITD Taliansku, Taliansko vo svojej analýze vychádzalo z kritéria pripísateľnosti sformulovaného v rozsudku Stardust Marine, o ktorom tvrdilo, že v danom prípade nebol splnený z nasledujúcich dôvodov.

63. Po prvé, fond FITD je súkromnoprávny subjekt, ktorý všetky rozhodnutia prijíma prostredníctvom svojich riadiacich orgánov, ktorých členovia sú zástupcami jeho členských bánk a sú úplne autonómni. Rozhodovací proces spojený so zásahmi podpory bol úplne nezávislý a neboli prijaté žiadne opatrenia na aktívnu účasť BOI alebo iného verejného subjektu. Skutočnosť, že zástupca BOI sa zúčastňoval na zasadnutiach riadiacich orgánov fondu FITD, nemožno vykladať ako ukazovateľ toho, že BOI sa aktívne zapájala do rozhodovacieho procesu, pretože úloha zástupcu sa obmedzovala iba na pasívnu úlohu pozorovateľa.

64. Taliansko ďalej tvrdilo, že právomoc BOI schvaľovať stanovy FITD a ich prípadné zmeny, ako aj právomoc schvaľovať jednotlivé zásahy, nemala vplyv na autonómny rozhodovací proces fondu FITD, keďže sa obmedzovala len na retrospektívne schválenie z pozície orgánu, ktorý dohliada na krízové riadenie a usmerňuje ho v zmysle TUB. Rozhodnutie BOI predstavovalo rozhodnutie o ratifikácii, ktorá sa obmedzovala na retrospektívnu formálnu kontrolu zákonnosti už hotového rozhodnutia „súkromného“ charakteru. Túto analýzu potvrdili fakty, a najmä odôvodnenie v uznesení, ktorým BOI schválila opatrenia fondu FITD, pričom BOI uznala, že nevykonala žiadne prešetrovanie v súvislosti v podstatou rozhodnutí, ktoré prijal fond FITD. Na podporu tohto tvrdenia Taliansko tvrdilo, že daná vec mala veľa spoločných znakov s vecou Sicilcassa ([35]), v súvislosti s ktorou Komisia dospela k záveru, že zásah nepredstavoval štátnu pomoc vzhľadom na rozhodujúcu účasť súkromných subjektov.

65. Pokiaľ ide o dôkazy, na ktoré sa Komisia odvoláva v rozhodnutí o začatí konania, Taliansko tvrdilo, že nepreukázali zasahovanie BOI do rozhodovacieho procesu fondu FITD. Podľa Talianska osobitný komisár, aj keď ho vymenovala BOI, nemal právomoc priamo ovplyvňovať rozhodnutie prijaté fondom FITD o pridelení finančných prostriedkov banke v ťažkostiach. Konal skôr ako správca a právny zástupca banky v nútenej správe a nie v mene BOI, to znamená, že prevzal všetky súkromnoprávne právomoci rozpustených riadiacich orgánov. Taliansko okrem toho spochybnilo, že by existoval indikátor zasahovania zo strany BOI. Taliansko sa domnieva, že pasáž v správe generálneho riaditeľa fondu FITD z 28. mája 2014, v ktorej sa uvádza, že zástupca BOI vyzval fond FITD, aby sa pokúsil o vyváženú dohodu s BPB na účely krytia záporného vlastného imania, sa v žiadnom prípade nemá vykladať ako stanovenie povinnosti, ale ako želanie. Taliansko okrem toho skonštatovalo, že v žiadnom zázname rozhodnutí prijatých riadiacimi orgánmi fondu FITD v súvislosti so zásahom v prospech banky Tercas sa neuvádza stanovisko BOI, ktoré by mohlo naznačovať uplatňovanie vplyvu na FITD.

3.2. **Pripomienky BOI** ([36])

66. Vo svojich pripomienkach k rozhodnutiu o začatí konania BOI spochybnila, že podporný zásah fondu FITD možno pripísať štátu, keďže:

a) Fond FITD pri podporovaní úverových inštitúcií neplnil mandát verejnej politiky. Jediným verejným mandátom systému ochrany vkladov bolo vyplatiť vkladateľov. Článok 96a ods. 1 posledná veta TUB, ktorý umožnil fondu FITD zasahovať iným spôsobom ako priamym vyplácaním krytých vkladateľov v likvidácii, nemožno považovať za ukazovateľ pripísateľnosti zásahov fondu FITD, ktoré nepredstavujú vyplatenie vkladateľov, štátu, ani za udelenie mandátu verejnej politiky fondu FITD. Toto ustanovenie sa obmedzuje len na povolenie použitia iných foriem zásahov.

([35]) Rozhodnutie Komisie 2000/600/ES z 10. novembra 1999, ktorým sa udeľuje podmienečný súhlas s podporou poskytnutou verejným bankám Banco di Sicilia a Sicilcassa Talianskom [oznámené pod číslom K(1999) 3865] (Ú. v. ES L 256, 10.10.2000, s. 21).

([36]) BOI predložila svoje pripomienky ako tretia strana, a ako také v tejto časti rozhodnutia nie sú prezentované ako pripomienky Talianska. BOI je však verejnou inštitúciou, ktorej konanie ako také zodpovedá konaniu členského štátu, a nie je vylúčená z rozsahu pôsobnosti článku 107 ZFEÚ na základe toho, že je nezávislým orgánom; v oddiele týkajúcom sa posúdenia opatrení sa označuje aj ako „Taliansko“.

b) BOI nerozhoduje spoločne s fondom FITD, ani vo všeobecnosti, ani v tomto konkrétnom prípade, o zásahoch na podporu konkrétneho podniku a nekontroluje, či fond FITD koná v súlade s akýmkoľvek verejným mandátom, ktorý mu bol udelený. BOI vykonávala právomoci dohľadu len so zreteľom na ciele ochrany vkladateľov, stabilitu bankového systému a spoľahlivého a obozretného riadenia banky. BOI okrem toho tvrdila, že sa nepodieľala ani na vypracovaní, ani na realizácii podporného zásahu fondu FITD a že akýkoľvek kontakt medzi bankou samotnou a FITD v období pred formálnym predložením žiadosti o schválenie zo strany FITD určenej banke BOI, nemohol byť klasifikovaný ako účasť BOI na týchto opatreniach. BOI poskytla len prvotné usmernenie, výlučne v súvislosti s legislatívnymi parametrami, ktorými by sa riadil následný postup schvaľovania. Skutočnosť, že BOI vymenovala osobitného komisára a dohliadala na jeho činnosť, je v tomto prípade irelevantná, pretože úlohy a ciele osobitného komisára sa nijako podstatne nelíšia od úloh a cieľov „bežného" riaditeľa súkromného podniku v kríze. Osobitný komisár nekonal v mene BOI. Zástupca BOI sa na zasadnutiach rady a výkonného výboru FITD zúčastňoval len ako pozorovateľ bez hlasovacieho práva. Skutočnosť, že spor medzi fondom FITD a BPB o výške záporného vlastného imania banky Tercas vyriešil rozhodca, ktorého vymenovala BOI, je irelevantná, pretože to boli strany, ktoré úplne nezávisle a na základe vzájomnej dohody požiadali BOI, aby navrhla osobu, ktorú následne vymenovali za rozhodcu.

c) Tento prípad sa výrazne odlišoval od opatrení štátnej pomoci prijatých Dánskom, Španielskom a Poľskom uvedených v poznámke pod čiarou č. 28 rozhodnutia o začatí konania, v súvislosti s ktorými Komisia dospela k záveru, že zdroje použité na zásahy v systéme ochrany vkladov mali k dispozícii orgány verejnej moci, a zásahy preto boli pripísateľné štátu.

3.3. **Pripomienky ďalších zainteresovaných strán**

67. Ostatné zainteresované strany, konkrétne fond FITD, BPB a Tercas, tvrdili, že Komisia sa mýlila, keď usudzovala, že bolo vysoko pravdepodobné, že systémy ochrany vkladov poskytnú štátnu pomoc, lebo konajú na základe verejného mandátu a sú pod kontrolou orgánov verejnej moci. Domnievali sa, že Komisia dospela k predbežnému záveru, že zásahy fondu FITD možno pripísať štátu len na základe toho, že takéto zásahy boli stanovené v právnych predpisoch. Odvolávali sa na článok 96a TUB, v ktorom sa stanovovalo, že systémy ochrany vkladov „*môžu* zasiahnuť v ďalších druhoch prípadov a iným spôsobom" a okrem iného tvrdili, že nepovinný charakter zásahov fondu FITD odstraňoval spojitosť medzi konaním FITD a jeho štatutárnou úlohou.

68. Fond FITD uviedol, že je súkromnoprávnym subjektom, ktorý kontrolujú a riadia členské banky, a že konal ako sprostredkovateľ realizácie zásahov, ktoré im bolo možné priamo pripísať. Riadiaci orgán FITD rozhodol výlučne podľa vlastného uváženia, či, kedy a ako vykonať podporné zásahy, pričom jedinou požiadavkou bolo, aby zásah predstavoval nižšie náklady ako vyplatenie vkladateľov. Fond FITD pri vykonávaní zásahov podpory nekonal na základe žiadneho verejného mandátu a žiadny verejný orgán mu nemohol uložiť povinnosť zasiahnuť. Účelom následného povolenia zo strany BOI bolo len overiť vhodnosť zásahu z hľadiska prudenciálneho dohľadu, a tak sa ubezpečiť, že zásah zodpovedá požiadavkám na ochranu sporiteľov a stabilitu bankového systému.

69. Ostatné zainteresované strany okrem toho zdôraznili, že členstvo vo fonde FITD nie je povinné a neexistuje žiadne zasahovanie zo strany štátu ani pri menovaní členov riadiacich orgánov FITD, ani do jeho rozhodovacieho procesu. Skutočnosť, že BOI sa na ňom zúčastnila ako pozorovateľ bez hlasovacieho práva, nemala vplyv na nezávislosť rozhodovacieho procesu fondu FITD. Ostatné zainteresované strany poukazovali na rozsudok vo veci EARL Salvat père et fils ([37]) a domnievali sa, že aby bola poskytnutá štátna pomoc, štát by mal mať zastúpenie v riadiacich orgánoch organizácie a mal by byť schopný presadzovať svoje rozhodnutia.

70. Ostatné zainteresované strany ďalej tvrdili, že FITD je orgán, ktorý zastupuje záujmy svojich členských bánk, a že právomoci udelené BOI v rámci opatrení fondu FITD jej umožňujú iba sledovať všeobecné ciele v oblasti dohľadu, teda najmä overovať riadne a obozretné riadenie subjektov, ktoré podliehajú jej dohľadu, a chrániť záujmy vkladateľov. Skutočnosť, že BOI vymenovala osobitného komisára pre banky v kríze, neznamená prepojenie so štátom. FITD takisto zdôraznil, že hoci osobitného komisára vymenovala BOI, nie je zástupcom orgánu dohľadu. Osobitný komisár konal vo veľkej miere podľa vlastného uváženia a z vlastnej iniciatívy a mohol len predložiť žiadosť o zásah fondu FITD, ktorý mohol voľne rozhodnúť o vykonaní alternatívnych zásahov v najlepšom záujme svojich členských bánk. V tejto veci

([37]) Rozsudok z 20. septembra 2007, EARL Salvat père & fils a i./Komisia, T-136/05, ECLI: EU:T:2007:295, bod 154.

osobitný komisár nenahradil valné zhromaždenie banky, čo je jediný orgán, ktorý má právomoc schvaľovať mimoriadne operácie. Pokiaľ ide o povolenie zásahu fondu FITD zo strany BOI, FITD tvrdil, že toto povolenie bolo vydané až po tom, ako FITD prijal nezávislé rozhodnutie o zásahu, a bolo súčasťou bežnej úlohy dohľadu zo strany BOI. Zástupca BOI sa okrem toho na zasadnutiach rady a riadiaceho výboru FITD zúčastňoval len ako pozorovateľ bez hlasovacieho práva. Ostatné zainteresované strany okrem toho rovnako ako Taliansko tvrdili, že prípady uvedené Komisiou v rozhodnutí o začatí konania týkajúce sa systémov ochrany vkladov nie sú porovnateľné s predmetným prípadom.

4. **POSÚDENIE OPATRENÍ**

4.1. **Existencia pomoci**

71. Na to, aby sa dalo rozhodnúť, či opatrenie predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, Komisia musí zistiť, či: i) opatrenie je poskytnuté štátom alebo zo štátnych zdrojov; ii) poskytuje hospodársku výhodu; iii) by opatrenie selektívnym zvýhodnením určitých podnikov alebo výrobných odvetví nemohlo narušiť hospodársku súťaž a iv) či opatrenie ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi. Na to, aby opatrenie predstavovalo štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, musí spĺňať všetky tieto podmienky.

72. Všeobecný súd rozsudkom v spojených veciach T-98/16, T-196/16 a T-198/16 zrušil rozhodnutie (EÚ) 2016/1208. Všeobecný súd najmä rozhodol, že na rozdiel od domnienok Komisie v rozhodnutí (EÚ) 2016/1208 sa opatreniami fondu FITD nevykonával žiadny verejný mandát zverený talianskou právnou úpravou. Ďalej posúdil dôkazy, o ktoré sa Komisia opierala v rozhodnutí (EÚ) 2016/1208 a konštatoval, že vzhľadom na tieto dôkazy Komisia z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala účasť talianskych orgánov verejnej moci na prijatí opatrení fondu FITD a ani pripísateľnosť týchto opatrení štátu v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

73. Tento rozsudok potvrdil Súdny dvor, ktorý zasadol ako veľká komora, v odvolacom konaní svojím rozsudkom, v ktorom objasnil svoju judikatúru vo veci pripísateľnosti opatrení pomoci poskytnutých zo strany súkromnoprávnych subjektov, ktoré nie sú štátnym subjektom, ani verejnoprávnym podnikom, štátu.

74. Súdny dvor predovšetkým rozhodol, že v situácii, v ktorej má subjekt poskytujúci pomoc súkromnoprávnu povahu, primerané dôkazy spôsobilé preukázať pripísateľnosť opatrenia štátu sa líšia od tých, ktoré sa vyžadujú v prípade, keď je subjekt poskytujúci pomoc verejnoprávnym podnikom, pričom neexistencia kapitálového prepojenia medzi dotknutým subjektom a štátom má v tejto súvislosti určitú relevantnosť. Keďže takéto prepojenia podľa Súdneho dvora v situácii tohto typu chýbajú, Komisia sa nemôže opierať o existenciu kapitálových prepojení medzi takýmto subjektom a štátom. Preto Komisia v takýchto situáciách musí o to viac dbať na to, aby uviedla dôkazy, ktoré sú spôsobilé preukázať, že dotknuté opatrenie pomoci bolo prijaté pod vplyvom alebo pod účinnou kontrolou orgánov verejnej moci.

75. Súdny dvor ďalej uviedol, že Všeobecný súd rozhodol, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že opatrenia fondu FITD sú pripísateľné Taliansku, práve na základe analýzy všetkých dôkazov použitých Komisiou v rozhodnutí (EÚ) 2016/1208, pričom zohľadnil ich súvislosti.

76. Vzhľadom na tieto skutočnosti, keďže Komisia nemá k dispozícii žiadne ďalšie relevantné dôkazy, aby z právneho hľadiska dostatočne preukázala, že dotknuté opatrenia fondu FITD boli prijaté pod skutočným vplyvom alebo pod kontrolou talianskych orgánov, je nutné dospieť k záveru, že na základe dôkazov, ktorými Komisia disponovala, tieto opatrenia nie sú pripísateľné Taliansku.

4.2. **Záver**

77. Vzhľadom na uvedené skutočnosti Komisia dospela k záveru, že dôkazy, ktoré má k dispozícii, nie sú dostatočné na preukázanie toho, že opatrenia fondu FITD zahŕňajú štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

5. **ZÁVER**

78. Komisia konštatuje, že opatrenia fondu FITD v prospech banky Tercas v roku 2014 nepredstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Opatrenia prijaté talianskym systémom ochrany vkladov *Fondo interbancario di tutela dei depositi* v prospech banky Tercas v roku 2014 nepredstavujú pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

Článok 2

Toto rozhodnutie je určené Talianskej republike.

V Bruseli 21. septembra 2023

Za Komisiu
Didier REYNDERS
člen Komisie